

Geachte mevrouw Ter Haar,

Woensdag 19 mei jl. heb ik deelgenomen aan de online bijeenkomst over de bezuinigingen (heroverweging) gemeente Olst-Wijhe. Helaas, om onverklaarbare reden, werkte mijn microfoon niet. Om deze reden heeft u mij de mogelijkheid gegeven om alsnog mijn inbreng/ bijdrage aan te leveren via e-mail. Ik maak hiervan graag gebruik.

Allereerst wil ik graag opmerken dat de gemeenteraad voor een zware taak wordt gesteld met het maken van keuzes inzake de heroverweging. Ik hoop dat de ideeën, wensen en bevindingen, ingebracht door de inwoners en organisaties die dit betreffen, een waardevolle aanvulling zijn voor de juiste besluitvorming. Helaas is er voorbijgegaan aan de inwoners die dit vermoedelijk het hardst gaat treffen.

Wat mij opvalt, is de leesbaarheid van de stukken m.b.t. de heroverweging. Deze zijn weinig toegankelijk voor een grote groep inwoners van de gemeente Olst-Wijhe.

Mijn vraag is; in hoeverre kunnen inwoners die (helaas) gebruik 'moeten' maken van de voorzieningen van het Sociaal Domein de impact van deze heroverweging overzien. Ik vermoed dat er weinig/ geen inwoners uit deze doelgroep bij de online bijeenkomst(en) aanwezig zijn geweest of de online peiling hebben ingevuld om hun mening te geven. Het is mij niet bekend of leden van de gemeenteraad of het college van burgemeester en wethouders (verder B&W) deze mensen hebben opgezocht en het gesprek zijn aangegaan.

Wat ik graag wil meegeven;

Mensen die aan de zijlijn van de samenleving staan omdat ze om wat voor reden dan ook (nu of in de toekomst) niet kunnen deelnemen maar door het extra stukje ondersteuning het hoofd boven water kunnen houden, worden door deze bezuinigingsmaatregelen over de rand geduwd? Dit zijn niet alleen mensen die gebruik maken van een uitkering of voorziening. Dit zijn ook kleine zelfstandigen met een laag inkomen, ouderen met alleen een AOW en ongetwijfeld nog andere groepen. Ik ga ervan uit dat de gemeenteraad en B&W met alle stukken die de afgelopen jaren zijn geschreven over ondersteuning bij werk, inkomen en zorg voor ogen heeft wat de gevolgen zijn van verstrekkende bezuinigingen op het Sociaal Domein. Hopelijk overbodig om te melden dat de langdurige gevolgen voor kinderen, gevolgen voor deelname aan de samenleving en gevolgen voor de zelfredzaamheid van mensen de directe impact zullen zijn van deze bezuinigingen.

De rapportage Taskforce Sociaal Domein

In deze rapportage lees ik het volgende onder het kopje Beleid Olst-Wijhe:

“Iedere inwoner van de gemeente werkt naar vermogen en is primair zelf verantwoordelijk voor zijn of haar rol in de maatschappij en in het bijzonder voor het vinden van werk. De gemeente zal alleen de inwoners die daar zelf niet toe in staat zijn daar waar nodig faciliteren”.

Verder; dat met de komst van de Participatiewet het aantal verschillende doelgroepen en in het verlengde hiervan de complexiteit is sterk is toegenomen.

Uit de Eindrapportage Heroverweging maatregel 51 blijkt dat een extra budget beschikbaar is gesteld ten behoeve van re-integratie-activiteiten.

Ik mis de verbinding tussen de twee tekst stukken als het gaat om de inzet vanuit de gemeente. Op welke manier heeft de gemeente ingezet om ook deze mensen te laten deelnemen aan het arbeidsproces? Onder andere de (intentie) afspraken voor beschermd werken zijn niet gerealiseerd. Hoe is er geïnventariseerd bij bedrijven of er een mogelijkheid voor een werkplek is, wat houdt bedrijven tegen?

Uit ervaring weet ik dat veel bedrijven niet zitten te wachten op mensen met een beperking (in de breedste zin van het woord). Reden hiervoor is veelal de ingewikkelde wet- en regelgeving en de administratieve belasting. Bedrijven weten vaak niet welke regelingen er bestaan en/ of dat er regelingen bestaan. Het gaat hier om subsidies en vangnetregelingen bij ziekte. Regeling voor onder ander mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt en oudere werknemers die langdurig werkloos zijn.

Met de werkgeverslast werkhervattingskas willen kleine en middelgrote bedrijven geen risico's lopen op extra werkgeverslasten. Met de juiste voorlichting is er een minimaal risico.

De gemeente zou een HRM/ salarisspecialist kunnen werven die deze bedrijven preventief op de werkvloer kan ondersteunen, en kan voorlichten en begeleiden in de regel- wetgeving. Maar zeker ook met het correct inrichten van de salarisadministratie zodat subsidies tijdig en correct worden aangevraagd. Een aanspreekpunt, een 'ontzorg-service' vanuit de gemeente voor kleine en middelgrote bedrijven die een werkplek hebben voor inwoners die met ondersteuning van de gemeente weer kunnen deelnemen aan het arbeidsproces.

Zorg, zorgen of zorgelijk?

Zover ik de stukken lees is het voornamelijk een éénrichtingsverkeer.

De gemeente heeft een probleem, het is vooral niet de schuld van de gemeente.

De overheid heeft zorgtaken bij de gemeenten neergelegd in 2007 en 2015. De overheid heeft hierbij niet de passende financiële middelen meegegeven (een probleem waar bijna alle gemeenten tegenaan lopen). Het financiële probleem is dus al veel eerder ontstaan, in een tijd waarin de gemeente Olst-Wijhe nog mooie stukken schreef over hoe ondersteuning bij werk, inkomen en zorg zou worden ingevuld.

De gemeenteraad en B&W mag in deze situatie ook naar zichzelf kijken bij het aanwijzen van schuldigen voor het financiële probleem. Keer op keer lees ik dat de tekorten zijn ontstaan bij Jeugd en Wmo.

Ik maak mij zorgen over de manier waarop nu de schuld bij de onderdelen Jeugd en Wmo worden neergelegd. Dat dit ondersteuning aan een grote groep inwoners betreft, wordt niet als zodanig opgevat. Ik merk het aan reacties om mij heen, reacties als; 'waar maak jij je zorgen om, het betreft jou toch niet'. Dat oma een scootmobiel krijgt vinden ze heel normaal. Indirect wordt er dan gewezen naar de minima. Als je informatie verstrekt, wees dan zorgvuldig en transparant. Maak duidelijk wat Jeugd en Wmo inhoudt en wie daarvan gebruik maken.

In de rapportage Taskforce lees ik dat er goede vooruitgang wordt geboekt in de samenwerking tussen zorg- en welzijnsaanbieders. Verder lees ik op pagina 28 van de rapportage dat het tarief lager is dan landelijk. Dat verdient een compliment. Waarom dan investeren in een (juridisch)inkoper? Waarom weer alles over de kop gooien en het wiel opnieuw uitvinden? Ik mis creatief denken, anders denken.

Alle 60 bezuinigingsvoorstellen treffen alle inwoners van de gehele gemeente Olst-Wijhe. Een trieste aangelegenheid mede omdat de gemeente 10 jaar geleden een vergelijkbaar probleem had waarbij voorzieningen die voor een zeer belangrijk deel de leef kwaliteit van de gemeente bepalen al zwaar zijn getroffen.

Nogmaals ik benijd de gemeenteraad niet met deze taak. Ik wens u dan ook sterkte met de keuzes die gemaakt gaan worden voor een toekomstbestendige eigenzinnige regionale woongemeente aan de IJssel. Waarbij ik mij afvraag of wij dezelfde waarden toekennen aan de begrippen toekomstbestendig en eigenzinnig.

Met vriendelijke groet,
Jolande Scholten